

[Glistrup.]

ligesom vi havde en sambeskatning imellem ægtefællerne. Det fortsatte i hvert tilfælde frem til 1970, og efter 1970 er vi så begyndt at afvikle denne samhæften mellem ægtefæller, hvorefter den ene pludselig skal kunne undgælde i forhold til pantefogden for, hvad der i og for sig vedrører den anden.

Men denne afvikling er langt fra ført til vejs ende endnu, og det, ændringsforslagene nr. 1 og 2 drejer sig om, er, hvor vidt vi yderligere skal gå i denne afvikling. Her vil jeg foreslå, hvis man virkelig er indstillet på den linje, som jeg tror der er flertal for her i dette folketing, nemlig at hver ægtefælle skal betragtes som selvstændige personer, at man vælger underændringsforslaget til ændringsforslag nr. 1, som er udtryk for, at man i relation til skattevæsenet har nøjagtig den samme opdeling, som man har i relation til alle andre kreditorer, nemlig at hver ægtefælle hæfter med sin bodel og med sit sær-eje. Denne særhæftenbestemmelse foreslår vi overført til også at gælde for det område, som hedder relationen til skattevæsenet om formueskat, om afkast af formuen. Når pantefogden kommer, må det selvfølgelig være de formuegoder, der har afkastet det pågældende gode, som har medført beskattningen, som også må medføre, at pantefogden kan gå løs på vedkommende formuegode.

Her har de radikale ikke været helt så radikale som vi. De har ikke turdet taget skridtet fuldt ud, men har sagt, at det kun skal gælde for sær-eje. Med den formue-delingsordning, vi har haft her i landet siden 1925 mellem ægtefæller, er det ulogisk at tage dette halvvejsskridt, som de radikale tager. Det vil volde vanskeligheder, at man skal have én regel i forhold til pantefogden, når han kommer og panter for skatter, og en anden, når han kommer og panter for noget andet end skatter. Og det vil være således, at det vil tilskynde til umotiverede og i andre relationer uhensigtsmæssige sær-ejeetableringer, hvis man virkelig kører med den radikale model.

Derfor er fremskridtspartiets ændringsforslag så ganske givet det konsekvente, når vi skal vælge mellem ændringsforslag nr. 1 og nr. 2. Men bliver ændringsforslag nr. 2, der er et underændringsforslag og derfor ventes sat til afstemning før ændringsfor-

slag nr. 1, forkastet, vil vi anbefale at stemme for det radikale forslag, der dog er et skridt i den rigtige retning.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 4 og nr. 5 drejer de sig om, hvornår den nye hæftelse, ophævelse af samhæftelsen, fordi man har en vielsesattest, skal træde i kraft, hvis den ellers bliver vedtaget, og her mener vi, det er rigtigt at sige, som man plejer, når man har at gøre med disse retsplejemidlers ikrafttræden, at det afgørende er, hvornår udpantningsforretningen foregår. Her vil de radikale altså skubbe hele reformen ud, sådan at der kommer til at gå endnu længere tid, før særhæften kommer, idet det først skal træde i kraft for skatter fra og med 1976. Men igen, hvis man ikke vil stemme for den virkelig radikale løsning af problemerne, som vort ændringsforslag nr. 5 er, så er i hvert fald det radikale ændringsforslag et skridt på vejen, og så må vi anbefale, at man i hvert fald stemmer for det radikale ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg har forstået — jeg ved ikke, det er vel på lægerne — så er der noget, der hedder, at man kan blive miljøskaadet, og det må være det, der er sket for fremskridtspartiet og hr. Glistrup. De har talt så meget om papirusseri, at de nu selv er blevet ramt af det. For hr. Glistrups og fremskridtspartiets ændringsforslag om, at man fra skattevæsenets side skal prøve at finde ud af, hvilken indtægt man har af konens bodel, og hvilken indtægt man har af mandens bodel, vil give anledning til et enormt papirusseri. Nu er fremskridtspartiet altså nået dertil, at de kommer med forslag, der skal give anledning til papirusseri, og glemmer hovedsagen, nemlig at det offentlige for fremtiden ikke skal være spor bedre stillet end private kreditorer. Det offentlige må indstille sig på, at man ikke har særfordele, og det er dette, vi skal have væk. Så meget til hr. Glistrups indlæg, som jo i øvrigt ikke bragte noget nyt.

Men jeg vil gerne sige et par ord i anledning af det, den socialdemokratiske ordfører sagde. Den socialdemokratiske ordfører sagde, at selvfølgelig må vi komme frem til et forslag som det radikale. Ja, naturligvis må vi det, hvis vi vil gå til at anerkende også den gifte kvinde som ligeberettiget borger i